

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 2. Miechów, dnia 1. lutego 1917.

19.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatora z dnia 13. stycznia 1917

dotyczące zastosowania rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 18. sierpnia 1916, Dz. rozp. Nr. 65 do miejscowości Słomniki.

§ 1.

Na podstawie § 1 ustęp 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 18. sierpnia 1916, Dz. rozp. Nr. 65, dotyczącego ordynacyi miejskiej dla trzydziestu i czterech miast, zastosowuje się to rozporządzenie do miejscowości Słomniki w obwodzie miechowskim.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. lutego 1917.

C. i k. Jeneralny-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, w. r., zbrojmistrz polny.

L. A. Nr. 27/I.

20.

Pochwała.

Gminy Wierzbno i Igołomia odstawiły już cały swój kontyngent zbożowy do magazynów wojskowych.

Ponieważ szybka odstawa nadwyżek zbożowych dla Zarządu krajowego jest nadzwyczaj ważna, c. i k. Komenda obwodowa dziękuje wszystkim gospodarzom wyżej wymienionych gmin i starać się będzie przy sposobności okazać obu gminom swoją przychylność.

21.

Dary.

C. i k. Komenda obwodowa przeznaczyła:

1) na odbudowę zniszczonej wskutek wydarzeń wojennych kaplicy w Iwanowicach kwotę 250 koron na ręce Księdza Proboszcza w Iwanowicach;

2) na urządzenie oddziału dla chorób epidemicznych przy szpitalu św. Anny w Miechowie kwotę 3000 koron.

V. A. Nr. 653/17. Pt.

22.

Organizacya wydziałów aprowizacyjnych.

Celem jednolitego traktowania wszystkich spraw odnoszących się do aprowizacyi ludności Jeneralnego Gubernatorstwa, oraz w celu dopuszczenia przedstawicieli ludności do współudziału przy rozstrzyganiu

wszystkich spraw dotyczących aprowizacyi, zarządziło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo reskryptem z dnia 30. grudnia 1916 BZCH Nr. 125.357/16, co następuje:

§ 1.

Utworzenie wydziałów aprowizacyjnych.

Zarówno przy Jeneralnem Gubernatorstwie, jakoteż przy każdej Komendzie obwodowej ma być utworzony wydział aprowizacyjny.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa jest organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacyi obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej jest jej organem rozstrzygającym we wszystkich sprawach odnoszących się do aprowizacyi obwodu w zakresie wskazówek udzielonych przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 2.

Zakres działania tych wydziałów.

Działalność wydziałów aprowizacyjnych ma za cel prawidłowe zarządzanie oddanemi do dyspozycyi środkami żywności, względnie przedmiotami użytkowymi wytwarzanymi w kraju, oraz sprowadzanymi z Monarchii i zagranicy.

Tutaj należy w szczególności:

1) Udzielanie opinii o rozporządzeniach urzędowych wydawanych w sprawach aprowizacyjnych;

2) zasięganie i udzielanie informacyi w sprawach aprowizacyi tak władzom, jakoteż i osobom cywilnym;

3) współdziałanie przy rozdziale i kontyngentowaniu towarów, oraz przy ustanawianiu cen dla sprzedaży towarów;

4) kontrola konsumcyi, obrotu targowego i podaży towarów;

5) nadzór i przestrzeganie przepisów wydanych dla zapobiegania podbijaniu cen;

6) wpływanie na ludność przez udzielanie wyjaśnień we wszystkich sprawach aprowizacyjnych.

§ 3.

Skład wydziałów aprowizacyjnych.

Wydziały aprowizacyjne składają się z następujących członków z głosem doradczym:

A. Wydział aprowizacyjny przy Jeneralnem Gubernatorstwie (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{M.G.G.}}$).

I. Przewodniczący i jego zastępca naznaczeni przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego;

II. pięciu członków z głosem decydującym, naznaczonych przez Jeneralnego Gubernatora Wojskowego i ich zastępcy ze strony Zarządu Wojskowego;

III. pięciu członków z głosem decydującym z pośród ludności, oraz ich zastępcy, a mianowicie:

1) czterej członkowie wyznaczeni przez Główny Komitet Ratunkowy w Lublinie. Z pośród nich jeden winien być wyznaczony po porozumieniu się z polską Centralą Handlową;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Lublinie.

B. Wydział aprowizacyjny przy Komendach obwodowych (znak skrócony $\frac{\text{Ap. A.}}{\text{K. Kdo.}}$).

I. Przewodniczący, względnie jego zastępca naznaczeni przez Komendanta obwodu;

II. trzej członkowie z głosem decydującym, naznaczeni przez Komendanta obwodu, oraz ich zastępcy ze strony Zarządu Wojskowego;

III. trzej członkowie z głosem decydującym, oraz ich zastępcy ze strony ludności cywilnej a mianowicie:

1) dwaj członkowie wyznaczeni przez Obwodowy Komitet ratunkowy. Jeden z nich winien być wyznaczony po porozumieniu się z Polską Centralą Handlową w Radomiu;

2) jeden przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską miasta obwodowego.

§ 4.

Uchwały w sprawach aprowizacyi.

Wydział aprowizacyjny odbywa z reguły 2 razy w miesiącu posiedzenia, na których zapadają uchwały w sprawach należących do jego zakresu działania.

W razie potrzeby może przewodniczący wydziału aprowizacyjnego wedle swego uznania lub też na wniosek dwóch uprawnionych do głosowania zastępców ludności w każdym czasie zwołać Wydział na posiedzenie.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Obrady i cały tok czynności prowadzi się i protokołuje w języku polskim. Członkowie z ramienia Zarządu wojskowego mogą jednak posługiwać się językiem niemieckim; na ich żądanie muszą być polskie referaty przetłumaczone.

W razie potrzeby mogą być przez każdego członka posiadającego głos decydujący powołani na posiedzenia wydziału aprowizacyjnego rzeczoznawcy ze strony Zarządu wojskowego lub też z kół ludności cywilnej.

Ci rzeczoznawcy mają jednakże tylko głos doradczy.

Wydział aprowizacyjny jest uprawniony do po-

wzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego obecnych jest 4. członków.

§ 5.

Zatwierdzenie uchwał wydziału aprowizacyjnego.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego podlegają zatwierdzeniu przez komendanta obwodu, w którego imieniu wygotowuje się postanowienia.

Uchwały wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej wprowadza w życie Komenda obwodowa.

§ 6.

Biuro wydziału aprowizacyjnego.

Wydział aprowizacyjny ma urządzić i prowadzić własne biuro. Urzędników i siły pomocnicze tego biura powołuje wydział z pośród ludności cywilnej.

Biuro przeprowadza przygotowawcze prace dla posiedzeń wydziału aprowizacyjnego, udziela wyjaśnień w sprawach aprowizacyi władzom i osobom prywatnym.

Kierownikiem biura jest członek wydziału aprowizacyjnego posiadający głos decydujący z pośród ludności cywilnej, którego wyznacza wydział aprowizacyjny.

§ 7.

Wzajemna zależność i porządek załatwiania spraw.

Wydział aprowizacyjny Komendy obwodowej podlega wydziałowi aprowizacyjnemu Jeneralnego Gubernatorstwa i ma stosować się do jego wskazówek.

Regulamin dla wydziału aprowizacyjnego Komendy obwodowej ustanawia wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

Wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa może postanowić zaprowadzenie wydziału zarządzającego przy wydziale aprowizacyjnym.

§ 8.

Komisye aprowizacyjne.

W celu utrzymania łączności z ludnością, oraz w celu stałej ewidencyi stosunków produkcyjnych i targowych może wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa zarządzić utworzenie komisyi aprowizacyjnych w miastach i miasteczkach, jak również ustanowienie znawców w sprawach aprowizacyi w gminach wiejskich.

Organizacyę tych organów przeprowadza wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

§ 9.

Z chwilą rozpoczęcia czynności przez wydział aprowizacyjny przestaje istnieć komisya aprowizacyjna istniejąca dotychczas przy Komendzie obwodowej.

Urząd członka wydziału aprowizacyjnego z kół ludności cywilnej jest urzędem honorowym.

Kierownikowi biura wydziału aprowizacyjnego, jakoteż siłom pomocniczym i organom tegoż biura może być przyznane wynagrodzenie, którego wysokość podlega zatwierdzeniu przez wydział aprowizacyjny Jeneralnego Gubernatorstwa.

W sprawie pokrycia kosztów prowadzenia biura aprowizacyjnego wyda Jeneralne Gubernatorstwo potrzebne wskazówki.

Stosownie do punktu 3. ustanawiam przy Komendzie obwodowej w Miechowie wydział aprowizacyjny w następującym składzie:

I. P r z e w o d n i c z ą c y:

Kierownik oddziału administracyjnego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca.

II. C z ł o n k o w i e z e s t r o n y Z a r z ą d u w o j s k o w e g o:

1) Kierownik wydziału rolniczego Komendy obwodowej, względnie jego zastępca;

2) referent handlowy, względnie jego zastępca;

3) referent spraw zapomogowych, względnie jego zastępca.

III. C z ł o n k o w i e z e s t r o n y l u d n o ś c i c y w i l n e j:

1) p. Witold Morawski, Mianocice, delegat obwodowego Komitetu ratunkowego;

2) p. Andrzej Kraykowski, Miechów, wyznaczony przez obwodowy Komitet ratunkowy po porozumieniu się z Polską Centralą handlową w Radomiu;

3) p. Antoni Zaporski, Miechów, przedstawiciel konsumentów, delegowany przez Radę miejską w Miechowie.

23.

Podwyżka cen soli i zniesienie opustu cłowego.

Cena detaliczna soli od dnia 1. lutego 1917, przy równoczesnem zniesieniu ulgi cłowej, wynosić ma 42 h. (15 kop.) za 1 kg., względnie 17 h. (6 kop.) za 1 funt ros.

Znajdujące się u kupców zapasy soli, muszą być z dniem 1. lutego b. r. poddane opodatkowaniu w wysokości 12 h. od 1 kg. w sposób następujący:

Wszystkie zapasy soli muszą być w dniu 31. stycznia, oraz w dniu 1. i 2. lutego b. r., zgłoszone u odnośnych posterunków c. i k. Straży skarbowej, podając wagę soli w kilogramach albo funtach ros.

Zapasy poniżej 10 kg. (dziesięć) są wolne od opodatkowania.

Posterunek Straży skarbowej wyda każdej stronie, zgłaszającej zapasy soli do opodatkowania, potwier-

dzenie na zgłoszone zapasy, z obliczeniem przypadającego do uiszczenia podatku dodatkowego, a zarazem wezwie stronę, aby najpóźniej do końca lutego b, r. powyższy podatek uiściła w c. i k. Kasie obwodowej.

Kupcy, którzy do końca lutego b. r. nie uiszczą przypadającego podatku dodatkowego od soli, narażą się na utratę licencyi, a zarazem zawiadomi się galicyjski Wydział Krajowy, aby zaniechano wydawania im soli.

Zauważa się, że w Austro-węg. okupacyi wolno sprzedawać tylko sól, sprowadzaną za pośrednictwem galic. Wydziału Krajowego.

24.

Ogłoszenie

o przyjmowaniu zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w Polsce do c. i k. Żandarmeryi.

Zarząd wojskowy obszarów okupowanych w Polsce zezwolił na przyjęcie 1000 dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców, kraju okupowanego, do służby przy Żandarmeryi krajowej.

Ponieważ Żandarmerya w obszarach okupowanych Polski, jako Żandarmerya polowa stanowi integralną część c. i k. Armii, przeto dobrowolne wstąpienie do służby przy Żandarmeryi podlegać będzie tym samym warunkom, które obowiązują przy dobrowolnem zgłaszaniu się do służby wojskowej w c. i k. Armii na podstawie zezwolenia udzielonego Najwyższem Postanowieniem z 1. października 1914 r.

1. Warunki przyjęcia do służby przy Żandarmeryi.

a) stwierdzona zdolność do służby wojennej, oraz wiek od lat 20-tu do 30-tu;

b) nieposzlakowany charakter kandydata (ukaranie przez sąd wyklucza przyjęcie do służby);

c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie;

d) stan wolny lub wdowi lecz bezdzietny;

e) zobowiązanie się do służby czynnej przy Żandarmeryi w Polsce na przeciąg najmniej lat czterech; kandydaci małoletni muszą przedstawić pisemne i przez gminę potwierdzone świadectwo, że ojciec, względnie opiekun zgadza się na dobrowolne ich wstąpienie do służby przy Żandarmeryi.

2. Przepisy o poborach.

Przyjęcie nastąpi na razie na przeciąg 6-ciu miesięcy, jest to okres próbny, po przebyciu którego nastąpi wcielenie do Żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą oprócz unormowanej należytości w służbie etapowej (obecnie 3 K. 90 h.) 2 K. 74 h. żołdu i 1 K. 20 h. nadzwyczajnego dodatku na dzień.

Nadto żandarmi podczas służby próbnej będą pomieszczeni w koszarach i otrzymają rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

3. Podania o przyjęcie.

Podania o przyjęcie mają kandydaci przedkładać c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 10. lutego 1917 r.

Do podania należy dołączyć oprócz oryginalnych dokumentów osobistych (metryka chrztu, świadectwo szkolne etc.) następujący rewers, napisany własnoręcznie przez kandydata.

Rewers.

Obowiązuję się — na wypadek przyjęcia mnie do służby przy c. i k. Żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski służyć czynnie przy tejże najmniej przez przeciąg czterech (4-ech) lat.

Data. Podpis.

2 świadkowie.

4. Stosunki służbowe.

Przyjęci do służby podlegają z dniem ich wstąpienia do Żandarmeryi na równi z osobami przynależnymi do c. i k. armii przepisom karnym i dyscyplinarnym kodeksu wojskowego.

25.

V. A. Nr. 1470/17 K.

Zmiana dni bezmięsnych, ustanowionych rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 13./10. 1916, Dz. rozp. Nr. 79.

§ 1.

Zmieniając postanowienie § 1 rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 13. października 1916, Dz. rozp. Nr. 79, oznacza się dnie poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia, w których to zakazuje się w obrębie całego Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsi, kaczek i kur, jak również jadalnych części wnętrzności.

§ 2.

Wszystkie pozostałe postanowienia wyżej wydanego rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

26.

V. A. Nr. 179/17 K.

Wyrób i sprzedaż mydła.

Na podstawie § 3 b rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 4. października 1916, Nr. 71, Dziennik rozp. XVIII., zarządza się co następuje:

1) Wyrób mydła jest nadal zabroniony.

Na rok 1917 nie będzie się wydawać żadnych upoważnień przemysłowych na wyrób mydła, w zamian za co upoważnieni już mydlarze otrzymają odszkodowanie.

2) Do handlu mydłem upoważnieni są począwszy od 1. lutego 1917 wyłącznie tylko: Polska Centrala Handlowa Tow. Akc. w Radomiu i drobni kupcy, ustanowieni przez tę Centralę.

Mydlarzom i dotychczasowym kupcom wolno tylko do 31. stycznia 1917 wysprzedawać znajdujące się u nich zapasy, a pozostałą w tym dniu resztę zapasów, mają właściciele i przechowujący mydło oddać za zapłatą Polskiej Centrali Handlowej.

3) Wyrób mydła, jakoteż nieprawny handel mydłem, karać się będzie w myśl artykułu II. Rozp. Nacz. Kom. Armii z dnia 4. października 1916 Nr. 71 k. 5, przyczem oprócz kary przepada również mydło, oraz produkta surowe, mające służyć do wyrobu mydła.

4) Postępowanie co do przeznaczenia kary pieniężnej i kwoty przypadającej za towary uznane za przepadłe, przeprowadzone będzie według rozporządzeń Nacz. Kom. Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Nr. 30 k. V.

5) Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

27.

V. A. Nr. 148/17 K.

Dostawa węgla.

Udzielone w swoim czasie towarzystwu »Tepege« w Dąbrowie w Polsce jeneralne zastępstwo c. i k. wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie gaśnie z dniem 31. stycznia 1917.

Zamówienia węgla, które po dzień powyższy przez to towarzystwo nie zostaną załatwione, należy na nowo uskutecznić.

Od 1. lutego 1917 należy zamówienia węgla przesyłać do oddziału handlowego tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, które zostaną odstąpione c. i k. wojskowemu Urzędowi górniczemu, albowiem bezpośrednia korespondencya osób prywatnych z Urzędem górniczym jest niedopuszczalna.

Zwrotu należytości zapłaconej towarzystwu »Tepege« za niedostawiony jeszcze węgiel, należy żądać wprost w tem towarzystwie.

28.

A. O. K. Q. Op. Nr. 185335.

Kurs zamiany rubla.

Od 6. stycznia 1917 aż do odwołania wynosi 1 rubel w srebrze, niklu, bronzie lub papierze 2 korony 95 hal.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX

pułkownik.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.

K. u. k. Kreiskommando
MIECHÓW.

Amtbl. 2.

An die
k.k. Univ. Bibliothek
in
Krakau.

